

พระธรรมเทศนา

“เรื่อง วินัยรักษา ความสะอาด”

(หลักการใช้ไฟมและพลาสติก)

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส.(๓ จบ)

วินโย จ สุสิกฺขิตฺโต เอตมฺมมฺกุลมุตฺตมฺนฺติ.

ขอความเจริญในธรรม จงมีแก่ท่านสาธุชนทั้งหลาย

บัดนี้ จะได้แสดงพระธรรมเทศนา ในวินัยกถา ว่าด้วยเรื่องพระวินัยในการรักษาความสะอาด ฉลองศรัทธาแต่ท่านสาธุชนคนดีทั้งหลาย และเพื่อเป็นแนวทางการรักษาความสะอาด วัดวาอาราม และสาธารณสถานในบ้านเมืองของเรา

ด้วยว่าโลกปัจจุบัน ที่มีความเจริญก้าวหน้า ทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมไปมาก ได้ผลิตวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อมาอำนวยความสะดวกให้กับเราทุกคน แต่ในขณะเดียวกันก็สร้างมลภาวะ

สร้างพิษภัย สร้างความสกปรกขึ้นบนโลก ทั้งในวัดวาอาราม ในรณณีสถาน ในสาธารณสถานต่างๆ จนเกลื่อนกล่นสกปรกทั่วทั้งบริเวณ ตัวอย่างที่เด่นชัด คือ ถุงพลาสติก ขวดพลาสติก กล่องโฟมที่ใช้แล้ว รวมถึงขยะอื่น ที่สร้างความอึดใจแก่ผู้พบเห็น อีกทั้งเป็นภัยต่อสุขภาพ จากการใช้โฟม และถุงพลาสติก บรรจุอาหาร ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนไทยป่วยเป็นโรคมะเร็งมากขึ้น ขยะเหล่านี้เมื่อลงสู่แหล่งน้ำก็เข้าไปอุดตันท่อระบายน้ำ จะทำลายให้หมดไปก็ยาก และถ้าต้องนำไปกำจัดด้วยการเผา ก็ปล่อยสารพิษต่างๆ มากมาย รวมถึงสารที่ก่อมะเร็งปะปนไปในอากาศ

ฝ่ายทำความสะอาดของบ้านเมือง เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดูแลความสะอาดของวัด เจ้าหน้าที่ของบ้านของเมือง ก็เก็บกวาดทำความสะอาดกันไม่รู้หมดรู้สิ้น แม้จะสร้างโรงงานกำจัดขึ้นมา ก็ยังไม่สามารถจะทำลายให้หมดสิ้นลงได้ เพราะในขณะที่ฝ่ายหนึ่งกำลังทำความสะอาด กำลังทำการกำจัด แต่คนไทยจำนวนไม่น้อยกำลังเติมความสกปรกเกลื่อนกล่นอยู่รำไปนั้น ทำให้วัดซึ่งเป็นสถานที่ทำบุญบำเพ็ญกุศล อันควรจะเป็นที่สะอาดตา สะอาดใจ ก็กลับกลายเป็นที่สิ่งสมขยะมูลฝอย ที่เกลื่อนกล่น

ไปด้วยกล่องโฟม ถุงพลาสติก และ ขวดพลาสติก จนวัดที่เป็นรณณีสถานกลับกลายเป็นสถานที่สกปรกมากไปด้วยสิ่งปฏิกูล

สิ่งเหล่านี้ ที่เคยอำนวยความสะดวกสบายให้กับพวกเราทุกคน ปัจจุบันกลับกลายเป็นสิ่งที่ก่อเกิดปัญหา ทุกข์ โทษใหญ่หลวง ไม่เฉพาะแก่มนุษย์ผู้ผลิตสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา แต่ยังส่งผลไปให้ทุกข์ถึงสัตว์ต่างๆ อาทิ นกทะเล โลมา วาฬนำร่องครีบสั้น วาฬบรูด้า เต่าทะเล ที่มีข่าวว่าต้องตายลงเพราะถุงพลาสติกบ่อยๆ และแม้แต่พะยูนน้อยผู้อยู่ในทะเลในมหาสมุทรยังเดือดร้อน ดังที่เราทั้งหลายได้ทราบ

กันมาแล้วในข่าวเมื่อเร็วๆ นี้ ที่น้อง “มาเรียม” และน้อง “ยามิล” พะยูนน้อยในทะเลฝั่งอันดามัน ต้องเสียชีวิตลงเพราะเศษถุงพลาสติกเป็นเหตุสำคัญ

เมื่อราว ๆ ต้นเดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๒ นี้ ได้อ่านข่าวทางเฟซบุ๊ก พบข้อมูลที่น่าตกใจยิ่งอย่างหนึ่งว่า ได้มีกลุ่มขยะกองใหญ่มหึมา ลอยอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก คือมหาสมุทรที่ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของประเทศไทย ต่อเนื่องกับอ่าวไทย กลุ่มขยะนั้นส่วนมากเป็นพลาสติกที่ใช้แล้ว เป็นเศษขยะกลุ่มใหญ่โตมหึมาคราบคลุมพื้นที่ประมาณ ๓ เท่าของประเทศไทยจึงหมายความว่า

ถ้าขยะพลาสติกนั้นลอยมาสู่อ่าวไทยเมื่อไร ประเทศไทยก็จะไม่เหลือทะเลให้ใครได้ชื่นชมกันอีกต่อไป ยิ่งไปกว่านั้น ประเทศไทย ทะเลอ่าวไทย ชายฝั่ง ชายหาดทรายอันสวยงามของชาวไทยก็จะหายหมดสิ้นไปในพริบตา มรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษไทยถือครองไว้ให้ลูกหลานไทยก็จะกลายเป็นเขตแดนของสิ่งปฏิกูลไปในทันที และนั่นก็คือความหายนะ ที่คนรุ่นเราสร้างขึ้นเพื่อตัวเองทั้งนั้น

จึงต้องขอบอกกล่าวเชิญชวนท่านสาธุชนคนดีทั้งหลาย ว่า ถึงเวลาแล้วที่ญาติ โยม ทุกท่านจะต้องร่วมมือกัน และ ให้หันมาใส่ใจ ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดให้แก่วัดวาอาราม แก่บ้านเมืองและแก่โลกของเรา โดยเริ่มจากลดการใช้โฟม ลดใช้พลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้ง เก็บรวบรวมพลาสติก รวมถึงขยะอื่นที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สามารถขายได้ ทั้งขยะให้ถูกถึง เพื่อให้วัดวาอาราม สาธารณสถานต่าง ๆ รวมถึงสถานที่สวนสาธารณะ ทางเท้า ถนนหนทางสัญจร ชายฝั่งชายทะเล แม่น้ำ

นิตยสารพุทธธรรม
ฉบับที่ ๓๖๖

